

USA og Rusland vil etablere en »arbejdsgruppe«; briterne er rasende; Plus, flere sandheder kommer frem, der afslører løgne mod Syrien

Leder fra LaRouche PAC, 12. april, 2017 – I FN's Sikkerhedsråd i dag – indkaldt for at stemme om endnu en anti-Syrien resolution fra UK, Frankrig og USA – skinnede det klart igennem, at formålet med Storbritanniens udenrigspolitik er at ødelægge enhver chance for, at USA og Rusland skulle samarbejde. Dette blev eftertrykkeligt sagt af den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, direkte til den britiske ambassadør Matthew Rycroft, der netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien. Safronkov sagde til Rycroft, at sidstnævnte handlede for at forpurre FN's særlige udsending for Syrien, Staffan De Misturas fredsindsats, og for at så konfrontation i Sikkerhedsrådet, for »I er bange for, at vi måske samarbejder med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten«.

I realiteten slog den russiske diplomat hovedet på sømmet med hensyn til det døende Britiske Imperiums onde natur, der intervenserer for at udspille 'Øst vs. Vest, og alle mod alle', i et forsøg på at forblive kongen på bjerget, og at gå helt til grænsen, hvor de risikerer at fremprovokere en atomkrig.

I Moskva skete præcis dét, Storbritannien er så rædde for, om end i behersket skala. USA's udenrigsminister Rex Tillerson

mødtes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, og dernæst med præsident Vladimir Putin. Under den fælles pressekonference bagefter, mellem Tillerson og Lavrov, meddeltes det, at en »arbejdsgruppe« ville blive etableret mellem de to nationer, der ville blive sammensat af udsendinge, som Rusland og USA vil udpege. Arbejdsgruppens mandat bliver at beskæftige sig med mindre spørgsmål, i betragtning af, at der fortsat er så mange uoverensstemmelser; men den gensidigt konsulterende udvikling vil komme i gang.

Lavrov sagde, at de to nationer er fælles om et »særligt ansvar« for det »strategiske ansvar« for verden. Tillerson talte om, hvordan dagens møder »repræsenterer en fortsættelse af vore kommunikationer og drøftelser og dialogen, der begyndte i Bonn« [under G20-topmødet i februar].

Det blev eksplicit udtalt af begge regeringspersoner, at der fortsat hersker dybe uoverensstemmelser om Syrien. Men hr. Lavrov rapporterede, at potentialet for at genoprette memorandaet om dekonflikation, under de givne omstændigheder, blev diskuteret med præsident Putin.

Samtidig kommer eksperter internationalt frem for at afsløre de britiskorkestrerede løgne om den syriske regering, der angiveligt gasser sit folk. Dette støtter det voksende krav om en reel undersøgelse af anklagerne mod Syrien, på hvilket påskud USA's bombning af Shayrat-flyvebasen i Syrien den 4. april blev gennemført. Rusland er i færd med at indgive anmodning om en sådan undersøgelse til Haag. Dette har briterne allerede responderet på, med Rycroft, der i dag meddelte, at de vil »vil være i Haag« i morgen, hvor de vil modsætte sig en undersøgelse.

I dag blev en stærk undersøgelse udgivet, der tilbageviste det fire sider lange dokument, udgivet af Det Hvide Hus i går, og som fejlagtigt hævdede, at Syrien er afgørende skyldig i at bruge kemiske våben mod sit folk. Theodore Postol, en teknologiekspert, professor emeritus ved M.I.T., skrev en 14

sider lang, »A Quick Turnaround Assessment« (En hurtig vurdering, der ændrer tingene), af det fire sider lange dokument fra Det Hvide Hus, af 11. april; Postol inkluderede satellitfotos og detaljerede analyser. Han udtaler, at »jeg mener, det kan dokumenteres, uden for enhver tvivl, at [det Hvide Hus'] dokumentet ikke fremviser noget som helst bevis for, at USA's regering skulle være i besiddelse af konkret viden om, at Syriens regering var kilden til det kemiske angreb i Khan Shaykun, Syrien ... den 4. april, 2017«. Postols tilbagevisning får nu international opmærksomhed.

Og endelig, så er der ikke alene skabt en afgørende, ny forbindelse mellem Rusland og USA – på trods af alle Det britiske Imperiums beskidte tricks; men der er ligeledes en forbindelse mellem Kina og USA. Det er vigtigt, at præsident Xi Jinping og præsident Donald Trump i dag talte i telefon om den meget farlige situation mht. Nordkorea, og ligeledes diskuterede Syrien.

Dette er hovedbegivenhederne aftenen før Schiller Instituttets historiske, internationale konference i Manhattan – »Ét Bælt, én Vej: Løftet om en ny, økonomisk platform for verden«.

Foto: Den russiske vicerepræsentant til FN's Sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, vetoede igen en resolution, fremsat af UK, Frankrig og USA den 12. april, imod Syrien.

Helga Zepp-Larouche
interviewes af

Sputnik forud for mødet mellem Xi og Trump

... jeg mener, at, siden Kina i 2013 lagde politikken med den Nye Silkevej, eller Bælt & Vej-initiativet, som det nu kaldes, på bordet, og har været i gang med at bygge denne Nye Silkevej, med en idé om, at også USA skulle tilslutte sig den, skulle det slet ikke forbavse mig, hvis noget i denne retning blev diskuteret, til manges store overraskelse.

5. april, 2017 – Dette er et udskrift af et interview, Sputnik førte med Helga Zepp-LaRouche i dag, mht. det forestående topmøde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump:

Spørgsmål: Hvad vil tonen i mødet være?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg tror, det vil være venskabeligt. De vestlige medier, der som regel ikke har ret, forsøger at reducere hele dette spørgsmål til en eller anden geopolitisk konflikt, men jeg mener, at begge parter har forberedt dette møde meget grundigt. Jeg mener, at, da udenrigsminister Rex Tillerson i sidste måned var i Beijing for at forberede mødet, sagde han, at de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen ville blive en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og altid i søgen efter en »win-win«-løsning. Dette var nøjagtig den formulering, som Xi Jinping brugte i 2012, da han opfordrede til opbygningen af en ny type af relationer mellem store nationer, mellem Kina og USA.

Det blev dengang afvist af præsident Obama. Men det faktum, at Tillerson nu bruger nøjagtig den samme formulering, er et meget positivt signal. Og jeg mener, at, siden Kina i 2013 lagde politikken med den Nye Silkevej, eller Bælt & Vej-initiativet, som det nu kaldes, på bordet, og har været i gang

med at bygge denne Nye Silkevej, med en idé om, at også USA skulle tilslutte sig den, skulle det slet ikke forbavse mig, hvis noget i denne retning blev diskuteret, til manges store overraskelse.

SP: Javel. Tidligere har Trump beskyldt Kina for at voldtage den amerikanske økonomi. Han kaldte landet for en valuta-manipulator og truede endda med at gennemføre høj told på kinesisk import; men, når dette er sagt, hvilken reaktion bør vi forvente fra den kinesiske leder? Hvilke standpunkter vil de indtage?

Zepp-LaRouche: Jeg tror ikke, Xi Jinping vil reagere på den tone, som kandidaten Trump havde under sin kampagne. Og jeg tror, hvis de frem på bordet lægger den idé, at Kina ville investere i USA's infrastruktur – Trump har jo selv bebudet behovet for et \$1 billion stort program til genopbygning af den amerikanske infrastruktur. Der var for nylig en konference i Hongkong, hvor kinesiske økonomer skønnede, at det virkelige behov var på \$8 billion. Se, den måde, hvorpå man kan nedbringe underskuddet på handelsbalancen, er, hvis der kommer direkte kinesisk investering i infrastruktur, måske ikke lige med det samme, med indirekte; man kunne måske få en infrastrukturbank, hvor Kina kunne indsætte sine investeringer, eller en lignende løsning.

Men jeg er overbevist om, at de absolut vil komme ud af dette topmøde med resultater, der er til fordel for begge lande.

SP: Det er interessant, at De taler om en positiv løsning på handelsunderskuddet, som De netop nævnte, med Kina, der muligvis kunne skabe en særlig investeringsbank; men er der noget andet, som Trump kunne gøre for på en eller anden måde at nedbringe dette handelsunderskud? Eller findes der en måde, hvorpå præsident Trump kunne forbedre relationerne mellem landene og forbedre handlen mellem landene?

Zepp-LaRouche: Trump har på det seneste flere gange nævnt, at

han ønsker at vende tilbage til det Amerikanske Økonomiske System, som er Alexander Hamiltons, Lincolns og Henry Clays system, og det er i realiteten det system, der gjorde USA stort i kølvandet på Uafhængighedskrigen. Det var et yderst protektionistisk system. Alexander Hamilton skabte USA ved at skabe en Nationalbank, et statsligt kreditsystem, og f.eks. påpegede den tyske økonom Friedrich List forskellen mellem det Amerikanske Økonomiske System og det Britiske Økonomiske System, hvilket vil sige, at det Amerikanske System, som blev skabt af Hamilton, grundlæggende set siger, at den eneste kilde til rigdom er arbejdskraftens kreativitet og produktivitet; i sammenligning med det Britiske System, der siger, at man må opkøbe billigt og sælge dyrt, have kontrol over handelen og holde udgifterne til arbejdskraften så lave som muligt.

Hvis man rent faktisk ser på det, Kina har gjort med det kinesiske økonomiske mirakel i de seneste 30 år, så er det meget tættere på Alexander Hamiltons filosofi, end det ville være på systemet med globalisering og såkaldt »frihandel«. For jeg mener ikke, at det kinesiske frihandelssystem er helt det samme frihandelssystem, som briterne og amerikanerne under Obama- og Bush-administrationerne tænkte på.

Hvis Trump derfor siger, OK, globalisering førte til en outsourcing af produktive jobs, og jeg ønsker at genskabe den amerikanske økonomi, ja, så er det måden, hvorpå handelsunderskuddet nedbringes, for grunden til, at der er et handelsunderskud, er, at mange produkter i løbet af de seneste 16 år under Bush- og Obama-administrationerne i stigende grad blev mindre konkurrencedygtige, som i bilindustrien, f.eks. Grunden til, at der importeres flere biler fra Japan, Korea og Tyskland, end den anden vej rundt, er, at disse biler er bedre end de amerikanske biler.

Det, som Amerika må gøre, hvad præsident Trump må gøre – og jeg tror, det er, hvad han har til hensigt at gøre – er at genopbygge den amerikanske økonomi på det højeste, produktive

niveau. Infrastrukturen er blot forstadiet, men så er der andre områder, som kernefission, men i særdeleshed kernefusionsteknologi, samarbejde om rummet med andre lande, så der er mange områder, hvor man kan foretage 'frøspring' ind i de mest produktive områder af økonomien, og jeg mener, det er, hvad Trump har til hensigt at gøre.

SP: Det er interessant, at De nævner dette, og jeg synes virkelig om, at De nævner dette spørgsmål. Det må vi desværre tage på et andet tidspunkt. Bortset fra disse spørgsmål, vi har diskuteret, er der så andre spørgsmål, som vil komme på bordet mellem den kinesiske leder og USA's præsident?

Zepp-LaRouche: Spørgsmålet om Nordkorea vil selvfølgelig stå højt på dagsordenen i betragtning af Nordkoreas nylige prøveaffyringer af missiler. Men her må man forstå, at Nordkorea ikke gør dette, fordi de planlægger en aggression mod Sydkorea eller Japan, eller USA. De gør dette som en reaktion mod deployeringen af THAAD-missiler, som både Kina og Rusland har sagt, udgør sikkerhedstrusler imod deres egen nationale sikkerhed; og, Nordkorea reagerer på de meget store [militære] øvelser, som omfatter USA, Japan og Sydkorea, og som finder sted i øjeblikket.

Måden at reducere dette på – det ville være mit gæt, at de vil indgå en aftale om at genforeslå sekspartsforhandlingerne, for at forsøge at finde en løsning, eller måske endda fempartsforhandlinger, for at forsøge at gennemarbejde en reel løsning, som kunne tilbydes Nordkorea. Men det er min overbevisning, at den eneste måde, hvorpå denne konflikt kan løses for altid, er at forlænge den Nye Silkevej ind i Korea, få en forening af Syd- og Nordkorea, og dernæst sammen udvikle, Nordkorea, selvfølgelig med at tage Nordkoreas suverænitet i betragtning; men jeg mener ideen om at overvinde de forfærdelige, økonomiske vanskeligheder og bruge den højtuddannede arbejdskraft, man har i Nordkorea! Folk er ikke klar over, at der faktisk er en højt udviklet arbejdskraft i Nordkorea.

Jeg mener, at den Nye Silkevej / Bælt & Vej-initiativet, selv på kort eller mellemlang sigt, er den ramme, inden for hvilken det nordkoreanske problem kan løses for altid.

SP: OK. Med dette spørgsmål vil jeg gerne takke Dem for at være med os i dag, Helga. Det var en fornøjelse at have Dem her, og jeg ser frem til at have Dem her i fremtiden.

Zepp-LaRouche: OK, mange tak.

Kinas Global Times appellerer til Trump om at ændre Obamas mislykkede politik for Nordkorea

14. feb., 2017 – Kinas Kommunistiske Partis avis, Global Times, publicerede i dag en lederartikel, »Vil Trump revidere Washingtons politik for Nordkorea?«, som appellerer stærkt til Trump om at gøre en ende på Obamas idiotiske politik med simpelt hen at give Kina skylden for Nordkoreas fortsatte atomvåben- og missilprogrammer, alt imens man udvider sanktionerne og truer med at invadere Nordkorea.

»Hvis Trumps regering falder ind i den forgangne amerikanske tankegang over Pyongyang«, lyder lederartiklen, »kunne spørgsmålet om Nordkoreas atomvåben enten sidde fast i et dødvande under hans præsidentskab, eller også risikerer man muligheden for en atomkrig på den Koreanske Halvø og bringer denne krise til en afslutning i et massivt blodbad«.

De adresserer årsagen til krisen: »Trump må forstå, at

Nordkoreas forfølgelse af atomvåben er en ekstrem respons, forårsaget af resterne af den Kolde Krig på halvøen. Det er et problem mellem Washington, Seoul og Pyongyang snarere, end det er et problem mellem Kina og Nordkorea. Hvis der ikke finder et tårbrud sted i USA's og Sydkoreas relationer med Pyongyang, vil Kina ikke være i stand til at ændre sidstnævntes beslutning om at opgive dets atomvåben.« De påpeger, at Pyongyang responderer til de øgede trusler og afvisningen af at forhandle »som en grund til at fremskynde deres atom- og missilprøveopsendelser«.

Kina, bemærker de, »har gjort mest for at løse spørgsmålet. Beijing havde arrangeret sekspartsforhandlinger og tilsluttet sig internationale sanktioner mod Nordkorea. Dets relationer med Pyongyang har forandret sig mest pga. sanktionerne, hvor Kina har betalt en diplomatisk pris«.

FN's Sikkerhedsråd fordømte i går enstemmigt Nordkorea for dets seneste missilprøveopsendelse, men greb ikke til yderligere handling.

Foto: Nordkorea afprøver et nyt missilopsendelsessystem, april, 2016.

For fredens skyld må Obama opgive sin Nobelpris

Leder fra LaRouchePAC, 10. januar, 2017 – Med blot få dage tilbage af sit præsidentskab fortsætter Barack Obama med at optrappe en potentiel krigskonfrontation med Rusland, mens hans regimeskiftkriges dødbringende kaos, i Libyen, Yemen og Afghanistan, fortsat forværres.

Foruden en ny, hurtig deployering af yderligere 6.000 soldater til Ruslands grænser, med fuld jord-og-luft kampbevæbning, er Obama og hans Pentagonchefer gået i gang med at skabe en 2.000 mand stærk »dræberenhed«, der skal uddannes til at myrde nordkoreanske ledere. Obama har indledt, været med til at starte eller fortsat ni separate krige, mens han har været præsident, alle uden bemyndigelse fra, eller blot væsentlige konsultationer med, Kongressen. Han er den eneste præsident i USA's historie, der har været i krig hver eneste dag i to konsekutive embedsperioder, som kongresmedlem Ron Paul påpegede på sin webside 9. jan. Hans dronedrab stiller George W. Bush' i skyggen, og hans erklærede politik for dronedrab fjerner grundlæggende set enhver grænse for præsidenters magt til at dræbe via droner overalt i verden.

Nogle af disse handlinger, såsom Obamas massive, \$115 mia. store bevæbning af saudiarabiske styrker for at bombe og invadere Yemen, har haft et sandt folkemord til følge; nogle af disse handlinger har næret fremvæksten af flere terroristgrupper; andre truer med generel krig med Rusland og/eller Kina.

At denne krigspræsident kan prale med en Nobels Fredspris er en vederstyggelighed og en trussel mod freden, både i krigen i Syrien, og i hele verden.

Den 9. jan. krævede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, at præsident Obama tilbageleverede Nobels Fredspris, som han fik i 2009 kort tid efter, at han overtog embedet. Pentagon har netop annonceret »dræberenheden« i Korea – en afgående præsident sammen med en koreansk regering, der selv er ved at blive fjernet gennem en rigsretssag! – samt de store, nye styrker, der nu deployeres, for at »standse russisk aggression« i Europa.

Det er nødvendigt at respondere til sådanne eskalerende krigshandlinger i Obamas sidste dage i embedet, med et krav om, at han omgående skal tilbagelevere sin Nobels Fredspris;

og at dette krav udbredes internationalt og fortsætter efter, at han har forladt embedet.

Hvis Obama tvinges til at opgive sin uretmæssigt tildelte Fredspris, vil hans administrations forsøg på at tvinge det tiltrædende Trump-team til at *fortsætte* disse krige og stormagtskonfrontationer blive slået ned. Hans sidste øjeblikke optrapninger er nu i færd med at skabe så meget kaos og forvirring for hans efterfølger som overhovedet muligt.

Krigene, og truslerne om krige, kan få deres helt eget liv, med mindre de tilbagevises, og det på en synlig og stærk måde.

For fredens og udviklingens skyld må Obamas fredspris inddrages eller opgives.

Tidligere topdiplomater for Korea mødes med nordkoreanske regeringsfolk i Malaysia

24. okt., 2016 – De relativt fornuftige, amerikanske embedsfolk fra diplomatiet, der forhandlede den generelle rammeaftale i 1994 under Bill Clinton (som endegyldigt kunne have afsluttet »Koreakrisen«, hvis ikke Dick Cheney havde taget over og lukket det ned), og som repræsenterede USA under sekspartsforhandlingerne under George W. Bush, holdt et todages møde under et 'sekundært spor' (dvs., uformelt og uofficielt) med nordkoreanske topregeringsfolk i Malaysia sidste fredag og lørdag. Robert Gallucci, der ledede 1994-forhandlingerne; Joseph R. DeTrani, som var stedfortræder

under sekspartsforhandlingerne; og dr. Leon Sigal, en koreaekspert ved Social Science Research Council i New York, mødtes med Pyongyangs viceudenrigsminister, Hang Song Ryol, samt andre delegerede.

Sigal sagde til pressen i dag, at gruppen havde til hensigt at formulere et forslag til den næste amerikanske administration, der skulle erstatte den mislykkede Obama-politik med »strategisk tålmodighed« (som var vanvittig – at nægte at forhandle, før Nordkorea opgav sit atomprogram. Det var udtænkt med overlæg for at gøre det muligt for Nordkorea at udvikle atomvåben, der skulle retfærdiggøre en amerikansk militær opbygning rundt om Kina -red.).

Nordkoreas erklærede holdning var, iflg. Ryol, at en fredstraktat skulle underskrives, før man diskuterede atomprogrammet. Forslaget, som blev opkastet af det amerikanske hold under tidligere fora, går ud på, at en fredstraktat (især et løfte om ikkeinvasion) skulle forhandles, mens en indefrysning af Nordkoreas atomprogram er på plads, som skulle føre til senere forhandlinger om at lukke atomprogrammet ned.

Prøveaffyring af missil fra Nordkorea, set fra Sydkorea.

Den udenrigsminister fremlægger **kinesiske Wang Yi**

en udvej i stedet for krig for USA's udenrigsminister John Kerry

24. februar, 2016 – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, der talte ved en timelang pressekonference med den amerikanske udenrigsminister John Kerry i forlængelse af deres møde i Washington tirsdag, fremsatte flere afgørende forslag, der, såfremt de accepteres, kunne få USA væk fra den selvmorderiske kurs, som præsident Obama har sat, for krig med Kina.

Med hensyn til Koreakrisen sagde Wang Yi, at han og Kerry var enedes om en formulering af en FN-resolution, der fordømmer den nordkoreanske prøvesprængning af atomvåben og test af missilaffyring. Resolutionen skal frigives efter begge regerings godkendelse. Men, tilføjede Yi, en sådan resolution "kan ikke tilvejebringe en grundlæggende løsning på spørgsmålet om koreanske atomvåben. For virkeligt at gøre dette, er vi nødt til at vende tilbage til sporet med dialog og forhandling."

Han sagde, at Kerry var enig i dette, men tilføjede, at den kinesiske side havde "fremsat et primært forslag: dvs., at vi ønsker at forfølge atomafrustningen af den koreanske halvø sideløbende med udskiftningen af den koreanske våbenhvile med en fredsaftale. Vi ved, at visse parter har et andet syn på dette forslag."

Dette markerer en betydningsfuld intervention. Nordkorea vil kun diskutere fredsaftalen, og Obama vil kun diskutere atomprogrammet. Pyongyang hverken kan eller vil opgive sit atomvåbenprogram under trussel om krig fra Obamas side, vel vidende, hvad USA gjorde imod Irak og Libyen, da disse stoppede deres atomprogrammer. Hvis der kunne findes en fredsaftale, der garanterede deres sikkerhed, så kunne de

overveje alternativer til atomprogrammet.

Kerry holdt sig til Obamas linje – opgiv atomprogrammet, og vi vil overveje en fredsplan – men Kina har derimod lagt en gennemførlig plan på bordet.

Wang Yi berørte også krisens aktualitet og sagde, at han og Kerry var enedes om, at “vi er nødt til at overvåge situationen på halvøen tæt i de kommende to måneder. Forskellige ustabile faktorer kunne overlappende hinanden og have en virkning, så under de omstændigheder er det meget vigtigt, at de forskellige parter fører mere dialog for at forhindre, at spændingen øges eller situationen optrappes. Vi må især forhindre situationen på halvøen i at spinde ud af kontrol.”

Om det Sydkinesiske Hav sagde Wang Yi, at regionen, til trods for Vestens hylen op, er fredeligere end andre dele af verden, og at intet handelsfartøj er stødt på nogen trussel mod den fri sejlads. Forsikringspræmier er ikke steget en øre, sagde han (det frie marked siger, at der ikke er noget problem!).

På den anden side, sagde han, “håber jeg, at venner inden for medierne ikke kun vil se radaren (Kinas radaranlæg på en af øerne), men måske snarere, og nok så vigtigt, at der for hver dag dukker avancerede våbensystemer og udstyr op i det Sydkinesiske Hav, inklusive de strategiske bombefly, krigsskibe med missilforsvarssystemer – hvorfor har folk har valgt at se bort fra dem eller ignorere dem?”

Opdatering om krisen over Nordkorea: Kina forbereder sig til krig

Kinesisk general kræver krigsberedskab over krisen i Korea

16. februar 2016 – I en meget tankevækkende artikel i den kinesiske udgave af *Global Times*, advarer general Wang Haiyan, seniorrådgiver ved Kinesisk Selskab for International Strategi, en tænketank, der ledes af Sun Jianguo, vicechef for den Centrale Militærkommissions Fællesstab, om faren for en krig på den Koreanske Halvø. General Wang advarer om, at, i betragtning af denne eventualitet, må Kina være forberedt og bør omgående tage forholdsregler i denne henseende, inklusive at forøge troppestyrkerne på grænsen, så vel som også at deployere en forøget flådetilstedeværelse i området. Kina bør også overveje, hvordan det skal håndtere et eventuelt radioaktivt nedfald, stammende fra en udveksling af atombomber på halvøen, samt håndtere en situation, hvor nordkoreanske soldater flygter fra krigsskuepladsen.

General Wang fremlægger situationen. På den ene side giver han den nordkoreanske regerings handlinger skylden for krisen, med den nordkoreanske regerings seneste atombombep prøvesprængning og dens raketaffyring. Dette har givet Japan og USA et påskud til at øge deres militære stilling på halvøen, som samtidig er et yderligere skridt i deres forsøg på at inddæmme Kina, siger han. Han kræver klar tale med det nordkoreanske lederskab for at advare dem om, at ethvert forsøg på at gøre fremstød for en militær konflikt vil gøre dem stor fortræd. Han siger også, at det bør siges tydeligt, at Kina ikke er indstillet på at yde de ofre, landet ydede under Koreakrigen, og han indikerede således, at en krig, fremprovokeret af Nordkorea, ikke ville

blive støttet af Kina, der ville handle for at forsvare sine egne, nationale interesser.

General Wang giver også udtryk for bekymring over de forøgede militære deployeringer i området og over verserende rygter om, at et angreb på Nordkorea måske er undervejs, ved månedens afslutning. Han siger, at der bør udøves pres på »fornuftens stemmer« i de vestlige lande for at forhindre dem i at begynde en krig på halvøen. Han appellerer også til FN om ikke at yde støtte til NOGEN SOM HELST nation, der har planer om at indlede en krig på halvøen, og at indkalde til en genetablering af Sekspartsforhandlingerne. Han appellerer til Rusland, som medlem af FN's Sikkerhedsråd, om også at spille sin rolle i at effektuere dette.

General Wang gentager opfordringen til USA fra tidligere på ugen fra Fu Ying, viceminister i Udenrigsministeriet, om, at USA må gøre mere på det diplomatiske plan for at bringe spørgsmålet om Nordkorea tilbage til forhandlingsbordet, inklusive en villighed til at påbegynde forhandlinger om en permanent fredsaftale med Nordkorea.

Sydkoreas præsident Park kapitulerer yderligere til Obamas krigsplaner

16. februar 2016 – Den sydkoreanske præsident Park Geun Hye, der har forladt sin tidligere, forsigtige balancegang mellem USA på den ene hånd og Kina og Rusland på den anden, har nu yderligere undermineret Sydkorea ved åbenlyst at true med regimeskift i Nordkorea – Obamas og hans ligesindede neokonservatives drøm om at levere gnisten til en krig med Kina. Park befinder sig i et humør for selvdestruktion over Nordkoreas prøvesprængning af en hybridbrintbombe i januar og en succesfuld lancering ud i rummet i denne måned, som Obama, i et nyt udtryk for teknologisk apartheid, fejlagtigt kalder en ballistisk missiltest.

Udover at gå med til opstilling af THAAD-missiler i sit land – en alvorlig, strategisk trussel mod Kina og Rusland – lukkede hun også ned for den i fællesskab udviklede Kaesong industripark i Nordkorea i sidste uge, der nedlukkede 124 sydkoreanske selskaber, og som rammer den sydkoreanske økonomi på et farligt tidspunkt, med kollapsende handel og investering.

I dag holdt hun i parlamentet en tale, der blev udsendt over nationalt fjernsyn, og hvor hun forsvarede sin beslutning om at nedlukke Kaesong, imod stærk opposition fra oppositionspartiet og fra kræfter i sit eget parti, og Park sagde, iflg. *Korean Herald*: »Fra nu af vil regeringen gennemføre en række magtfulde og effektive forholdsregler for at få det nordkoreanske regime til at indse, at udvikling af atomvåben ikke vil sikre overlevelse, men kun fremme systemets ødelæggelse.« At referere til »regimeskift« på denne måde har været tabu i Seoul, eftersom planer om regimeskift netop udgør Nordkoreas retfærdiggørelse af at opbygge en atomvåbenkapacitet.

Park er tydeligvis bekymret for, at hendes handlinger skal splitte hendes land, og siger, »At pege sværdspidsen tilbage på os og splitte os er noget, der ikke må finde sted«, iflg. *AP*.

Situationens farlighed blev også demonstreret i mandags, da Nationalforsamlingens formand, fra Parks regeringsparti, åbenlyst krævede, at Sydkorea skulle udvikle atomvåben. Parlamentsmedlem Won Yoo-chul sagde: »I betragtning af Nordkoreas atomvåben- og missilkapaciteter, må vi tænke over vores egen overlevelsesstrategi og modforholdsregler, der inkluderer fredelige [sic] atomvåben- og missilprogrammer til brug for vores selvforsvar.«

Kolossal stor deployering af amerikanske, strategiske styrker til Sydkorea

16. februar 2016 – *Yonhap* rapporterer i dag, at USA vil sende fire F-22 Raptor stealth kampfly til Sydkorea, iflg. officielle forsvarsfolk, der beskriver flyet som »et amerikansk, strategisk hovedvåben«. Pentagon udsendte et B-25 bombefly til Sydkorea kort efter Nordkoreas atomvåbenprøvesprængning i sidste måned. For nylig ankom angrebs-ubåden USS North Carolina til Sydkorea til fælles træning, og det atombevæbnede hangarskib USS John C. Stennis skal efter planen tilslutte sig de årlige, fælles sydkoreansk-amerikanske forsvarsøvelser, der begynder i marts måned.

I mellemtiden gentog det Sydkoreanske Forsvarsministerium, at det ville prioritere »militær effektivitet« ved valg af lokalitet for opstillingen af det amerikanske THAAD-missilforsvarsbatteri, sagde *Yonhap*. THAAD X-Band radarsystemet vil give USA radardækning over næsten hele Kina og en stor del af det russiske Fjernøsten, sammen med THAAD missilkapaciteten, der tilsigter at ødelægge Kinas gengældelses-angrebsstyrke.

Kina forbereder sig til krig over Korea

17. februar 2016 – En usigneret lederartikel i Kinas Kommunistiske Partis officielle avis *Global Times* i dag, med overskriften, »Kina må forberede sig på det værste på den Koreanske Halvø«, advarer om, at USA's politik i Nord- og Sydkorea i høj grad øger chancen for krig. Med en påpegning af den massive opbygning af luftvåben- og flådekampstyrker i Sydkorea, og planerne om at opstille THAAD-missiler der, advarer lederartiklen: »Hvis Washington og Seoul overskrider den 38. nordlige breddegrad (der efter Anden Verdenskrig opdelte i Nord- og Sydkorea, –red.) og skrider til omfattende

militær handling, bør de tage risikoen for Kinas militære intervention med i betragtning. Vi støtter denne analyse.«

Artiklen kommer kun en dag efter en artikel i den samme avis, *Global Times*, hvor general Wang Haiyan krævede krigsberedskab som respons til den eskalerende Koreakrise, og dagens leder bemærker skiftet i tone og handling hos den sydkoreanske præsident Park Geun-Hye, inklusive hendes advarsel fra i går til Nordkorea om, at en fortsættelse af deres atomvåbenprogram vil føre til »regimets sammenbrud«. Artiklen siger: »Ud fra det store perspektiv om det asiatiske Stillehavsområde er fraværet af en løsning på den nordkoreanske atomvåbenkrise resultatet af USA's planer om at kontrollere det Nordøstlige Asien og blande sig i Kinas opkomst ... Hvis en krig finder sted, vil den offentlige, kinesiske mening støtte landets handlinger i betragtning af, hvordan Kinas sikkerhed er truet.«

I en anden lederartikel, der blev udgivet i går, fordømmer *Global Times* Nordkoreas »hensynsløse træk«, men advarer dernæst Seoul: »Når THAAD-systemet først er opstillet i Sydkorea, vil det kinesiske samfund være nødt til at støtte Folkets Befrielseshær i at respondere via en stærk, militær deployering i nordøst. I så tilfælde kunne Sydkorea forvandles til et særdeles følsomt område i spillet om militære deployeringer mellem Kina og USA. Det vil få det Blå Hus (officiel residens for det sydkoreanske statsoverhoved, -red.) til yderligere at miste sin nationale uafhængighed og blive en skakbrik i spillet mellem stormagter.«

Kina har gentagne gange advaret Filippinerne på en lignende måde med, at det at agere skakbrik for Obama kunne forvandle deres land til murbrokker, når USA aktiverer Prompt Global Strike-doktrinen imod Kina.

Foto: Sydkoreas præsident Park Guen-Hye og USA's præsident

Barack Obama på vej ud af det Blå Hus. Foto fra april 2014.

Tidligere amerikanske forsvarsminister William Perry opfordrer til fornyet diplomati med Nordkorea

15. januar 2016 – Tidligere forsvarsminister i Clintonregeringen William Perry skrev den 10. januar en artikel i *Politico*, hvor han opfordrede til et nyt diplomatisk initiativ rettet mod Nordkorea. Initiativet er baseret på et forslag fremlagt af dr. Sig Hecker, tidligere direktør for Los Alamos National Labs, og en jævnlig gæst i Nordkorea. Tidligere har Perry opfordret til forebyggende militærangreb imod Nordkorea, for at forhindre landet i at anskaffe atomvåben. Han indrømmer, at det nu er for sent til umiddelbart at få Nordkorea til at afstå sine atomvåben, men at et nyt, multilateralt, diplomatisk initiativ, baseret på en revideret amerikansk strategi og målsætning, kunne afværge et truende atomvåbenkapløb i Nordasien, samt den forøgede mulighed for, at terrorister anskaffer sig en atombombe.

Hecker har foreslået, hvad Perry kalder de tre nej'er: Nordkorea indvilliger i nej til nye våben, nej til bedre våben og nej til overførsel af atomvåben-teknologi. Til gengæld får Nordkorea en række økonomiske og andre fordele. Perry advarede om, at, "hvis USA ikke opstiller rimelige mål, risikerer vi en katastrofal situation", der omfatter både Japans og Sydkoreas

beslutning om at udvikle deres egen atomvåbenkapacitet", hvilket begge lande hurtigt er i stand til at gøre.

Perry langede også ud efter både Bush- og Obamaregeringen for ikke at vedtage en realistisk politik i forhold til Nordkorea. Fra sine nyligt udgivne memoirer (*My Journey at the Nuclear Brink*; Min rejse på randen af atomkrig), berettede han, at der under Clintonregeringen var en reel lejlighed til at nå frem til en omfattende aftale med Nordkorea, hvor landet ville have opgivet at stræbe efter at få atomvåben.

Han bemærkede, "Vi behøvede ikke at være i denne farlige position ", idet han forklarede, "i år 2000 var Nordkorea bundet af Rammeaftalen, som havde frosset produktionen af plutonium i Yongbyon (landets primære atomfacilitet) siden dennes begyndelse i 1994, og USA var dybt inde i en forhandling af en langt mere omfattende aftale med Nordkorea. Som chef for præsident Bill Clintons udvalg til bedømmelse af politikken for Nordkorea besøgte jeg i 1999 Pyongyang for at foreslå en sådan aftale, og i oktober 2000 sendte Kim Jong-Il sin senior militærmand for at udtrykke interesse i aftalen på højt niveau og foreslå, at statsoverhovederne mødtes for at underskrive den. Jeg mente dengang (som nu), at der var meget fine udsigter til, at vi kunne nå frem til en aftale, der verificerbart kunne stoppe deres atomvåbenprogram."

Da Bush og Cheney tiltrådte deres embede, lukkede de ned for alt diplomati med Nordkorea, og det var, med Perrys ord, "den mest forfejlede praktisering af diplomati i vort lands historie".

Perry afsluttede med at understrege, at Hecker-forslaget er et godt udgangspunkt for at genoptage forhandlingerne med Nordkorea, men det må tillige involvere andre lande, inklusiv Kina, Rusland, Sydkorea og Japan. "Til dem, som tror, at en anden eller skarpere strategi kunne være mere succesfuld, siger jeg simpelthen dette: Bare se på vores 15 år lange historie med fiaskoer."

Obama forsøger at få Rusland og Kina til at slutte ring for en konfrontation med Nordkorea

14. januar 2016 – Præsident Obama forsøger at trække Rusland og Kina ind i en konfrontation med Nordkorea med en alvorlig straf i tilfælde af endnu en atomvåben-prøvesprængning, men det vil sandsynligvis ikke lykkes ham. Kina reagerede skarpt tidligere på ugen, da den amerikanske udenrigsminister John Kerry formanede dem om, at Kina måtte opgive sin »sædvanlige praksis« og følge Obamas fremgangsmåde med konfrontation. Det kinesiske Udenrigsministerium sagde simpelt hen, at USA, Japan og Sydkorea måtte bære skylden for at isolere og true Nordkorea og drive dem til at søge national beskyttelse gennem atomvåben.

På fredag mødes regeringsfolk fra Sydkorea og Kina for at drøfte spørgsmålet om Nordkorea, rapporterede *Yonhap*. Men Obama er bestemt mere bekymret for, at Kina skal få Sydkorea overbevist om at finde en fornuftig fremgangsmåde, snarere end omvendt.

Præsident Obama og den russiske præsident Putin talte sammen i telefon i onsdags, men, iflg. NHK, var de »uenige i deres respons over for Pyongyang«.

Kremls hjemmeside rapporterede, at de to ledere blev enige om, at der burde komme en respons fra det internationale samfund,

men Putin »udbad sig, at de relevante lande viste maksimal tilbageholdenhed og ikke burde indlede nogen handling, der kunne anstifte en militær optrapning i det nordøstlige Asien«.

Opdatering over situationen i Asien:

USA rasler med atomsablen over for Nordkorea, o.a.

USA rasler med atomsablen over for Nordkorea

10. januar 2016 – Et amerikansk B-52 bombefly fløj i søndags ved middagstid over Sydkorea, eskorteret af to sydkoreanske F-15 og et par amerikanske F-16. Skønt den vestlige presse rapporterer, at flyene "kan medbringe" atomvåben, siges det i dækningen fra *Korea Herald*, at flyet rent faktisk var armeret med atommissiler og "bunker buster" bomber, der er i stand til at bombe Nordkoreas undergrundsfaciliteter.

Under alle omstændigheder erklærede USA, at togtet var en "demonstration af beslutsomhed." Mens der ikke er rapporteret om respons fra Pyongyangs side, vil de alligevel med sikkerhed tage til efterretning, at B-52 er i stand til at medbringe atomvåben og læse det som en trussel. Enhver antydning af amerikansk atommagt vækker raseri i Pyongyang, der forbinder sin egen stræben efter atomvåben med det, som det opfatter som tidligere amerikanske manøvrer, støttet af atomvåben, for at

vælde landets regering, med jævnlige henvisninger til amerikanske bombeflysmasseødelæggelse af landet under Koreakrigen.

Den sydkoreanske forsvarsminister Han Min-koo har i mellemtiden instrueret militærets missilkommando om "hurtigt og præcist" at gøre gengæld, hvis Nordkorea foretager nogen som helst provokationer i kølvandet på den seneste atombombeprøvesprængning, sagde Ministeriet for Nationalt Forsvar søndag.

Selv betegnede Kim Jong-un atombombeprøvesprængningen som en "defensiv" foranstaltning. "Det er en suveræn stats legitime ret, som ingen kan gendrive", sagde han. "Vores brintbombeprøvesprængning, som vi foretog ved årets begyndelse, hvor Koreas Arbejderpartis 7. kongres afholdes, er en forholdsregel til selvforsvar, der udelukkende skal forsvare landets uafhængighed og folkets ret til at overleve truslen om en atomkrig med USA og imperialister, og sikre fred på den Koreanske Halvø, samt sikre regional sikkerhed."

En unavngiven topembedsmand i det nordkoreanske kommunistparti advarede om, at Sydkoreas genoptagelse af propagandaudsendelser (der, ud over propaganda mod Nordkorea, også inkluderer en dosis af såkaldt K-popmusik), tillige med forhandlinger mellem Washington og Seoul om muligheden for at udstationere atombevæbnede bombefly i Sydkorea, har drevet den Koreanske Halvø til randen af krig. Skønt den slags udtalelser fra Nordkorea tilsyneladende ikke er usædvanlige, gør den øjeblikkelige globale situation dem mere realistiske end normalt.

Korea Times afspejler Obamas forsøg på at starte en fuldt optrappet krig over

Nordkorea

10. januar 2016 – Den engelsksprogede avis *Korea Times* rapporterer i dag, idet den hævder at citere kilder i regeringen i Seoul, at "Sydkorea og USA søger at afskære pengestrømmen til den nordkoreanske leder Kim Jong-un, og som bruges til at afstive hans regime". Avisen rapporterer, at "Seoul overvejer at tilslutte sig Washingtons indsats for at indefryse Kims udenlandske finansielle aktiver og opgradere de økonomiske sanktioner imod Pyongyang ... De allierede lægger også pres på Kina for at forbyde landets olieeksport til Nordkorea, der er stærkt afhængig af brændstof fra Kina ..., for derved effektivt at forvolde Nordkorea smerte.

Avisen bemærker, at Obama også overvejer at pålægge en sekundær boykot, som USA en gang før har gjort, ved at sanktionere enhver bank, der gør forretninger med Pyongyang.

En velinformeret kilde i Sydkorea sagde til *EIR*, at mange i Sydkorea bemærker, at Nordkorea ikke lytter til Rusland eller Kina, men, at dømme efter Washingtons respons, er det sandsynligt, at anglo-amerikanerne i hemmelighed opmuntrer Nordkorea til at fortsætte med atom- og missilprøvesprængningerne, således, at Sydkorea vil blive tvunget til at droppe sin modstand mod, at der deployeres THAAD-missiler og andre amerikanske strategiske styrker i Sydkorea. Den sydkoreanske regering har kraftigt modsat sig disse deployeringer som værende rettet mod Kina, og ikke mod Nordkorea, og det ønsker ikke at have noget med Obamas krigsplaner mod Kina at gøre.

Den japanske højrefløj er ligeså forrykt som de amerikanske neokonservative

10. januar 2016 – Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' kan synes at være rettet mod menneskehedens fælles interesser, men, rapporterer den ekstremt konservative *Yomiuri Shimbun* i

en lederartikel i lørdags, i realiteten tilsigter den økonomisk og militær dominans over Eurasien, og må stoppes. Initiativet med 'Bæltet og vejen', skriver avisen, "tilsigter at udvide Beijings økonomiske indflydelse i forbindelse med den kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank" (AIIB), med planer om at opbygge en "enorm økonomisk blok". Hvad der er mere ildevarslende, så er det "et andet aspekt af en militærstrategi, der tilsigter at bygge et netværk, som perler på snor, af forsvarsværker for den kinesiske flåde, når denne opererer på de åbne have".

Lederartiklens overskrift er "Kinas iøjnefaldende opbygning af atomvåbenenheder udgør en udfordring for USA", selv om der ikke står noget i artiklen om Kinas atomvåbenkapacitet. Dundertalen blev genoptrykt i *New Haven Register* (Connecticut).

I øvrigt gentager artiklen det vestlige hysteri om Kinas konstruktion af kunstige øer i det Sydkinesiske Hav og beskylder Kina for "at forsøge at gøre sin kontrol over det Sydkinesiske Hav til et *fait accompli*, alt imens det dækker over sin sande plan for at gøre de kunstige øer til militære forsvarsværker", en "trodsig holdning, der ikke kan tolereres". Artiklen opfordrer USA til at indgå i et partnerskab med Japan, Indien, Australien og sydøstasiatiske nationer, for at "håndtere situationen" med "regeringen Xis forsøg på at gøre Kina til en sømagt".

Lyndon LaRouche bemærkede, at det moderne Japan altid har haft en gruppering, som briterne bejlede til, og som ønsker at holde alle ude af "deres territorium", inklusive især kineserne, i modsætning til den gruppering, der skriver sig tilbage til Meiji-restaurationen og det Amerikanske Systems daværende indflydelse, der er fortalere for opbygning af nationer, hjemme og i udlandet.

USA's styrker i Sydkorea i alarmeredskab; Kongressen angriber Kina

11. januar 2016 – Curtis Scaparrotti, kommandør for de kombinerede sydkoreanske/amerikanske styrker i Sydkorea, beordrede USA's styrker i »højeste alarmeredskab« under det fælles inspektionsbesøg på Osan Flyvebasen nær Seoul, der opereres i fællesskab af USA og Sydkorea, sammen med general Lee Sun-Jun, formand for Sydkoreas generalstabschefer.

Ifølge det Koreanske Forsvarsministerium diskuterer man at sende flere amerikanske, strategiske styrker ind i Sydkorea, inklusive B-2 bombefly, atombevæbnede ubåde og F-22 stealth kampfly. I går fløj USA et B-52 bombefly over Sydkorea, eskorteret af amerikanske og sydkoreanske kampfly.

Sydkorea taler også gennem højtalere ind i Nordkorea og begrænser adgangen til Kaesong-industrikomplekset i landets nordlige del, hvor sydkoreanske selskaber producerer med billig, nordkoreansk arbejdskraft.

I Washington har Repræsentanternes Hus trukket et lovforslag om flere sanktioner frem, der blev vedtaget i Komite for et år siden, men aldrig bragt til afstemning i salen, og Huset forventes at vedtage forslaget i aften, den 11. jan. Loven til Gennemførelse af Sanktioner mod Nordkorea er i realiteten rettet imod Kina og foreslår at nægte Nordkorea adgang til hård valuta ved at indføre tvungen »blokerende sanktioner« imod ethvert land, forretningsforetagende eller enhver person, der gør forretninger med Nordkorea, »bidrager materielt til Nordkoreas udvikling af atommissiler og ballistiske missiler, eksporterer luksusvarer ind i Nordkorea eller er involveret med Pyongyang i pengehvidvaskning, fremstilling af smuglervarer eller narkotikahandel«, ifølge lovforslaget. Kina er selvfølgelig den primære eksportør til Nordkorea, og Obama og ligesindede kongresmedlemmer kan identificere næsten enhver eksport som hørende ind under denne kategori.

Kina er meget stærkt imod Nordkoreas atomvåbenprogram, men afviser også kraftigt ideen om, at sanktioner skulle hjælpe, og kræver, at USA ophører med sine trusler mod og sin dæmonisering af Nordkorea. Kina anbefaler USA at acceptere Pyongyangs tilbud om forhandlinger uden forhåndsbetingelser, og som tilsigter en fredsaftale sammen med en afslutning af atomvåbenprogrammet.

Foto: Der er i øjeblikket henved 28.500 amerikanske tropper i den sydlige halvdel af den Koreanske Halvø. I mandags blev hele styrken sat i absolut højeste alarmberedskab.

Det britiske Imperium bruger Nordkorea til endnu et angreb mod Eurasien

De Forenede Nationers Undersøgelseskommission om Menneskerettigheder i Den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea) har netop udgivet en 400-siders rapport, som finder, at der er »overvældende bevis« for forbrydelser mod menneskeheden, som angiveligt begås af den nordkoreanske regering. Kommissionen har bebudet, at den vil henvise sine undersøgelsesresultater til Den internationale Straffedomstol til mulig retsforfølgelse, og har også sendt et brev til den nordkoreanske statschef Kim Jong-un om, at han kunne blive

retsforfulgt for forbrydelser mod menneskeheden.

Allerede inden denne rapport blev udgivet i går havde Kina meddelt, at det ikke ville tillade anklagerne om overtrædelse af menneskerettigheder at blive henvist til Den internationale Straffedomstol. En erklæring fra udenrigsministeriet lyder: »At overgive spørgsmål om menneskerettigheder til Den internationale Straffedomstol vil ikke være med til at forbedre forholdene for menneskerettigheder i et land ... En konstruktiv dialog og samarbejde for at løse uoverensstemmelser om menneskerettighedsspørgsmål« er den foretrukne fremgangsmåde, rapporterer CNN.

Lyndon LaRouche kommenterede, at dette alt sammen er en del af det eurasiske spørgsmål, Det britiske Imperiums angreb på dette område, helt frem til spørgsmålet om at inkludere truslen om termonuklear krig med henblik på at gennemtvinge områdets underkastelse under folkemorderisk udplyndring.